

HÜZÜN YÜKLÜ YARALI BAYRAM

İSA AKGÜL'ÜN KÖŞE YAZISI

Bir insanın yaşamında etki ve hatırası unutulmayacak kadar derin olan olumlu-olumsuz olayların gerçekleştiği ayrıcalıklı günleri vardır. Ailelerin, toplumların, milletlerin de, önemi, değeri kelimelerle ifade edilemeyecek milli ve milli günleri, bayramları vardır. Bu, gün ve bayramlar, milletin sarsılmaz öz taşları olan fertlerin devlet çatısı altında yaşayarak birliğin, beraberliğin, kardeşliğin, dayanışmanın ruhlarda yeniden filizlenmesine, kalplerde yeniden kök salmasına, yüreklerde yeniden yeşillenmesine sebeptir.

İçinde bulunduğumuz, son günlerini beraberce yaşadığımız, rahmet, mağfiret, bereket gökkuşağının sarmaladığı Ramazan Ay'ı, bin aydan daha kıymetli Kadir Gecesi ve bayramın habercisi Arife günü, kutlama hazırlıklarını can-ı gönülden yaptığımız Ramazan bayramı da ayrıcalıklı ve özel günlerimizdendir.

Bayram; neşe bulutlarının göğümüzü sarmasıdır. Sevinç dalgalarının deryamızda kabarmasıdır. Huzur nehrinin yüreklerimize akmasıdır. Mutluluk rüzgarının sadrımıza esmesidir. Kardeşlik nidalarının arşa yükselmesidir. Yüzlerde tebessümün, gözlerde parıltının, dillerde teşekkürün ve duanın daim olmasının zaman dilimidir. Yüreklerin el ele olduğu, kalplerin, kalpten kalbe var olan zarif yolu silinmemecesine aktifleştirdiği demin adıdır.

Bayram; mükafattır. Sabrın sonundaki selamettir. Meşakkatin gülü, zorluğun çiçeği, dayanmanın meyvesidir. Ödüldür. Görevi yerine getirmenin mükafatıdır. Nimettir. Bereketdir. Ödül gününe vurulan mühürdür. Arınmanın kokusudur.

Rahmetin nurudur. Kurtuluşun ziyasıdır.

Bugün; mutluluk bulutunun, bereket ve huzur damlalarını, sorumluluk bilinci taşıyarak görevlerini hakkıyla yerine getirenlerin üzerine incitmeden serptiği andır.

Güneş ışınları, şifa ve rahmet yüklü nurlarını, gönlün derinliklerinden ince ince sızarak, gerçek yürek sevdalarına ödül olarak sunulduğu demdir.

Gözlerin sevda ışınlarını saldıdığı, yüreklerin nurlara eşlik ettiği, kalp atışlarının tempo tuttuğu, ellerin öpülerek hayır dualarının alındığı dilimdir. Okşanan yetim ve öksüzlerin, sevindirilen yoksulların, ziyaret edilen gariplerin, dillerden hayır ve güzelliklerin tüm insanlığa içtenlikle, samimiyetle, yürekten istendiği zaman parçasıdır.

Ayaklarında giyecek lastiği olmayanların ayaklarının ısındığı... Soğuktan

vücudunun fonksiyonlarını kaybederek yitirmeye başlayanların, kendine ulaştırılan setrelerle sağlıklı olmaya adım attığı... Susuzluktan boğazları kuruyup dudakları çatlayanların dudaklarına şifa sularının ulaştırılarak susuzluktan kurtulduğu... Gönül namelerinin, bilinmeyen gönüllere arzu ile ikram edildiği zamandır.

İnsanlarda var olan olumsuz, kötü duyguların silindiği, terk ederek elveda dediği, merhamet, şefkat, hoşgörü gibi güzelliklerin istekli koşarak geldiği, katı yüreklerin pamuk gibi yumuşadığı, sevgi yüklü meltem rüzgarlarının estiği gündür bayram.

Ve bugün, yarın, her gün; yetimleri, öksüzleri okşayıp sevelim. Kimsesizleri yalnız bırakmayalım. Hastaneleri, huzur evlerini ziyaret edelim. Yakınlarımızla, arkadaş ve dostlarımızla beraber olmaya çalışalım. Küs ve dargın olanları barıştıralım. Küçükleri sevindirelim. Büyüklerin gönüllerini kazanalım ve hayır dualarını alalım. Bayramı bütünüyle yaşayalım ki mutluluğun zirvesine ulaşalım. Ve bugün, yarın, her gün hiç unutmayalım kardeş olduğumuzu... Kardeşlerimizi... Doğu Türkistan'da, Çin'in yaptığı zulümleri, işkenceleri, tecavüzleri, bir milletin yok edilmesini... Orta Doğu'daki oluk oluk akan kanı, dinmeyen gözyaşını, bombalardan ölenleri, tecavüze uğrayan kadınları ve çocukları, işkenceler altında inleyenleri ve yalvaranları, çileyi en güzel günü olarak düşünmeye başlayanları...

Batıl inançlara sahip olanların, inancını yaşamaya çalışan Müslümanları göce zorlayarak, göç yolunda öldürülenleri, çamurların içinde dipçikle tartaklanan küçücük yavruları, karnında yavrusu öldürülen hamile kadınları... Namusunu, izzet ve onurunu korumak için ölümü seçen genç kızları...

AK Denizin göçmen mezarlığına dönmesini, çocuk cesetlerinin sahillerde görünmesini, açlıktan kaburgaları görünen ve derisiyle dost olanları... Secde edilen toprakların ateş deryasına dönüşmesini...

Kadın ve çocuk cinayetlerinin, tecavüzlerinin anormallikten normal hale dönüşmesini... Ahlaki değerlerin ayaklar altında inim inim inlediğini, ahlaksızlığın zirveler taşınıp onur kabul edildiğini... Seküler hayat anlayışının, yaşamımızın tüm zerrelere kadar dokunduğunu unutma...

Unutma! Mahzun mahzun bakan Kudüs'ü... Gözyaşı hiç dinmeyen Mescid-i Aksa'yı... Yüzü hiç gülmeyen Mekke'yi... Boynu bükük Medine'yi... Ve ölümle pençelesen kadim şehirleri... Hiç unutma!

Ve biz kardeşiz, et ve tırnak gibi... Bir vücudun uzuvları gibi... Bir tarağın dişleri gibi... Bir duvarın tuğlaları gibi... Bir ağacın dal ve yaprakları gibi... Göğün yıldızları, deryanın dalgaları, yağmur damlaları, kar'ın kristalleri gibi... Bir kardeş ağlarken, bir kardeş nasıl gülebilir ki?

Ve bayramın gönlü mahzun... Yüreği yaralı...